

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivataltól, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérők és koresmáro-
sok részére az „Italmérők
Közlönyével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközleendőik.

Egyes számok 10 kriával
kaphatók a kiadóliv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetések.

centiméterenként 2 kr.,
többszöriért 1 1/2 kr. fizet-
endő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRREN

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkedvezmény-
ben részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiacz, Samarjay-féle ház
I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: Dr SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenként egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magyar Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1 szám.

Polgári olvasókör.

A polgári olvasókör helyiségén függő nemzeti trikolor hirdette mult vasárnap, hogy ezen nemes egyesületnek ünnepe van.

Az ünnep az évi közgyűlés megtartásából állott, amelynek ünnepi hangulatát emelte a megjelentek nagy száma, és a felolvasott évi jelentés az egyesületről nyújtott kedvező kép.

És az ünnepi hangulatban részt vett a társadalom java része, mert őszinte rokonszenv az, amely a polgári olvasókört minden oldalról kíséri, nemes célét követő irányában.

De micsoda ez a cél?!

Az egyesület ez idei évi jelentése szép szavakban igyekszik ezt megjelölni, hivatását a magyarság és hazafiság ápolásában helyezvén.

Am nekünk az a véleményünk, hogy a hazafiság nem lehet egy különleges cél, mert ez alapcélja, alapgondolata és általános vezéricsillaga nemcsak minden honpolgárnak, hanem minden erkölcsi testületnek is, mely a létezés alapfeltétele; olyan „conditio sine qua non“-ja, amely nélkül a lét el nem képzelhető!

Am ezen általános és feltétlen cél mellett vannak, sőt kell is lenni, miként az egyes embernek, úgy az egyesületeknek is különös céljainak, a melyeket az adott viszonyok határoznak meg.

A rimaszombati viszonyok közt a különleges cél, amely a polgári olvasókör létjéhez az életet adja, a polgári társadalom

egészséges fejlesztése, az igazi polgári elem társadalmi állásának, műveltségének emelése.

Mert a modern viszonyok sokat követelnek az egyestől s nem elég, hogy a polgár a gépies munkát elvégezze, s példás családapa legyen, de kell, hogy a polgár a társadalomban súlylyal bírjon, hogy modern műveltsége legyen, amely a társadalomban neki állást biztosít, kell, hogy saját, önálló eszméi legyenek, a melyekkel a kor intő szótátat megérve, a korral haladni tudjon.

E nélkül a polgárság a társadalomban nem lesz képes méltó helyét elfoglalni, e nélkül a polgárság nem fog a viszonyok fejlődésére komolyan befolyjni, önmaga és városa az ódiság fakó köntösét fogja viselni és a haladás útján serényen dolgozó elemek örökös gunyvágya leendő.

De nem lesz elég a gunyhahatája, a mi büntetésül osztályrészül jutni fog, hanem egész léte magán fogja hordani a rabszolgaság jellegét, hogy koldus és megvetett a saját honában, ki alamizsnára szorul a saját vagyonából, kit, mint egy vak koldust kezén fogva vezetnek és visznek oda, a hová vinni akarják; egész lényén rajta lesz, hogy nem bír a méltóság azon fényes öntudatával, amely jellemzi a saját sorsáról szabadon és öntudatosan rendelkező lényt, hanem bárány lelkű alázattal néma követője lesz azoknak, kik az ő rabszolgai lehetnének, s mégis urként parancsolnak és ehhez az egyedüli jogczim, hogy a polgárság akarat és öntudatban gyenge, s a parancsolók hatalmaskodásban határ-

talánok, és legfőbb erejük, hogy a néprí-
bunt játszáik, kik a demagógia csiklandós jelszavaival övedzik homlokukat a demokratia harzug dicssugaraival, de szívük mélyében megvetik a misera plebs buta tömegét, s melyet még látszatra is csak addig szeretnek, míg a hatalom kocsján ülhetnek. És a polgárság eme nagy barátai egy másik erősebb fegyvere, gyűlöletet szítani a szívek mélyében a testver osztályok ellen.

A rimaszombati polgári olvasókört ép azért becsüljük nagyra, hogy fejlődése a polgárság fejlődése is, a mely a vázolt elfajulásoknak útját állja, s a tulajdonképeni polgárságot oda viszi, hogy ur legyen a saját házában, vagyis saját városában, ur, aki nem könyörög alamizsnáért, és kit nem biztatnak arra, hogy halálkoldjék koldus módra, ur, a ki tudja, mivel tartozik önmagának és fejlődésének, ki tudja, hogy székvárosa jövőjét mely uton és micsoda szövetségben keresse, mely egy egészséges irányzattal felfogja, hogy haladásának a legkedvezőbb alapfeltételei vannak meg abban a tényben, hogy a város megyei székváros, s hogy helyes szövetség teheti, mint még a legerősebb birodalmat is, még erősebbé, még hatalmasabbá.

Nem akarunk keserűceget támasztani, de a pusztá szépitgetés és bombasztikus frázisokkal való hajigálás nem szolgálhatja a fejlődés ügyét, csak a férfias őszinteség tehet annak szolgálatokat.

És ha a haladás eszméje egyszer megszállja a lelkeket, akkor a polgári olvasókör is polgári társadalom fejlődését fogja szol-

TÁRCSA.

LEÁNY PÁRBAJ.

Szegény Balambér! Olyan boldogtalan ifju volt, pedig ketten is szerették hévvel, lángoló, szenvedélyes szerelemmel. Az egyiket a szép Ilonkát viszonyszerette, míg a másikon a szende Erzsikét megesett a szíve.

Balambér együtt nőtt fel Erzsikével. Együtt játszadoztak a porban; csalóka álom, röpke fény nem zavarta kedélyüket, üde ábrándok nem tanýztak lelkivilágukban, s mégis édes boldogságban morzsolták le a gyermeki éveket.

De Balambért pályája elsőlította szülőföldéről. Erzsike most tudta meg igazán mennyire össze volt forrva egész gondolatvilága ifju barátjával. Az ezelőtt oly édes családi tüzhely ridég lett, keblében dult egy titokzatos érzelem; elelmélkedett szegény, vajjon nem-e ez lenne az a szerelem, melyről a regényekben oly sokat olvasott; a szerelem, mely néhol boldogít, másutt pusztít kegyetlenül.

Keserű tépelődés közepette multak Erzsike napjai. Gyakran felvidult, mikor levelet kapott ő tőle s boldog volt, mikor így alkalmat nyílt, hogy — válaszolhasson. Balambér levelei azonban mindinkább szörvényszerűen érkeztek. Az okos ifju nem akarta — hiu ábrándokat szöve — megmérgezni Erzsike lelkületét, a kihez csupán a gyermekévek boldog emléke fűzte, míg a

szerelmem rabbilincsekkel kötötte le őt Ilonka lábai elé.

... Ujév napja volt. Arany szegélyű levél jön Erzsikének. Ez az „ő“ kezeirása. Olvassa a levelet. Elsápad, kezéből kiesik a levél s csak halkán mormogja: „elvesztettem őt.“

Rémlátományok szállották meg Erzsikét. Eszébe jutott a hős Trievera, a bátorlelkű leány, a ki megölte vetélytársnőjét, az aranyszőke Belleire-t, hogy Armandét megnyerje magának. Csapongó képzeletében folyton Trievera képe, lebegett.

Erzsike egy merész elhatározással Trievera sorsára vágyott. Titkon, bosszútól eltelve elhagyta a szülői házat.

Erzsike egy ügyes cselvetéssel késő délután egy sétatér árnyas fái mögé csalta Ilonkát.

— En hivtam őnt ide, hogy visszakerjtem boldogságomat. Szeretem Balambért, nem tudok róla lemondani. Ha könyörület van az ön szívében, adja vissza őt nekem.

Ilonka megtanorodott, nem volt szava a földön térdelőhöz, de arczikefezésében már le-tükröződött a válasz. Majd mintha mondaná, hogy ő sem tud lemondani.

Erzsike előtt ismét megjelent Trievera hős alakja, a fájdalom elragadja eszméletét s egy elszánt perczen tőrével megsemmisíti vetélytársnőjét. Ennek a rémes tragédiának csak Isten és fénylő csillagai voltak tanúi.

Erzsike elbujdosott. Szörnyű büne földön

futóvá tette őt; ki az ő boldogságát rabolta el, az életét adta áldozatul.

Balambér sorsa egészíti ki a tragédiának szükségszerű harmoniaját. Épen akkor nyerte el tanári oklevelét, mikor Ilonkát és Erzsikét egyetlen napon elvesztette. Ugy érezte, hogy Erzsike az ő szívét is átázolta a véres tőrrel. Bánata hevesen üldözte őt.

Sötét agyában rögtön megvillant a fény. Mintha egészen átszellemült volna, mikor Bongiuet élete-sorsa eszébe jutott, a ki hasonló helyzetben is meg tudott nyugodni. Követni tehát Bongiuet példáját, lemond az élet javairól, örömeiről s kolostorban, Istennek tetsző élettel tölti le földi pályafutását.

A gramedai kolostor fogadta kebelébe a vezeklő Balambért. A vallásban és Isten-félelemben keresett s úgy látszik, talált is vigaszt. Husz évet töltött már el a kolostorban, távol a világ zajától.

Egyedüli boldogságát abban találta, ha el-láthatta lelki vigasszal a szenvedőt vagy pedig Isten kegyelmébe ajánlhatta szertartásilag is a bűnbánót.

Husvét ünnepe közeledik. A falu apraja, nagya siet Isten házába, hogy bűnbánólag közeledjék a lelki atya elé Épen Balambér volt a gyóntató atya. Sorra felvonulnak az ájtatos hitek Lassu léptekkel, mintegy megtörve jön a gyóntató zárkába egy szegényes külsejű nő; arczán erősen meglátszik a sok szenvedés nyoma

gálni, ezt fogja különleges céljának tekinteni s akkor nemcsak a kör, de Rimaszombat városa is fel fog virágozni.

Milleniumi kép.

A milleniumi bizottság f. hó 22-én, délután a megye által az czredéves ünnepre megrendelt festmény tárgyában ülést tartott. Ezen alkalomra a bizottság meghívta a kép festésével megbízott Neogrady Antal festőművészt. Az érdekes festő és mester f. hó 22-én a déli vonattal városunkba érkezett s minthogy a megye meghívására jött, a vármegye alispánja Bornemisza László fogadta vendégeül a festőművészt, kinek tiszteletére az alispán fényes ebédet adott, a melyen résztvettek a vendéglátó háziúron és urnón kívül, Hámos László főispán, Lukács Géza főjegyző, Diószeghy Zsiga és Fornét Gyula aljegyzők. Ebéd után a társaság a milleniumi bizottsági ülésen megjelent. Itt Bornemisza László alispán meleg szavakban üdvözölte a bizottságot és előadta a tárgyalás czélját, a tárgy, kivétel és kép arának megállapítását. Tárgyul a megyei közgyűlés Murány várát állapította meg, hozzája fűződő történeti esemény rajzaival. Mint-hogy a bizottság a megyei közgyűlés határozatától el nem térhetett, így csakis e körben hozhatott határozatot. Sárközy azon jelenetet óhajtaná megörökíteni, midőn Wesselényi Murány vára előtt az erdélyi rendeket fogadta. Majd a festőművész jelezte álláspontját. Szerinte Sárközy propositionja a megszavazott költségvetés keretében kivihetetlen, mert azt 2000 frtért kiállítani a legjobb akarattal sem lehetne. Ajánlja azon jelenet megörökítését, midőn a murányi vár előtt a tiszolczi völgyben Wesselényi Széchy Máriával találkozik. A találkozásnál Wesselényi földre teríti mentéjét és palástját, hogy Széchy Máriát a lepihenéssel megkínálja, míg ő maga térdre ereszkedik, s így mondja el, mit kér Magyarországnak királya, s mit az ő szíve. Jobbról, balról a háttérben a szereplők lovagi kísérete tűnik fel.

A kép tehát felfogja tüntetni egyrészt Murányvárát historiai korhűséggel, felfogja tüntetni a magyar nemzeti eszme hőslelkű bajnoknőjének beküldését a magyar király első világi főúrával, mint a király képviselőjével, és egy megható szerelmi idillt, a háttérben két valóban festői csoportozattal; végül a ragyogó szépségű vidék természeti szépségét.

A kép tehát sok szépet lesz hivatva egybehalmozni, s a leghíresebb politikai romantikák megtestesítője leendő a kép árát a bizottság 2000 frtban határozta meg, s tekintve, hogy kölcsönös megállapodás szerint a kép 3 méter széles és 1.70 méter magas leendő, az ár oly jutányos, hogy

Reszketve áll meg a pap előtt, a ki tüstént észrevette, hogy nagy bűnös kér most poenitentiát. A lelki atya buzditja, hogy vallja be bűneit töredelmesen s ő Isten szent nevében feloldja bűneitől. »Isten végtelen kegyelmében magához fogadja az őszintén megtértőt s feloldja meg a legnagyobb büntől is, ha azt igazán megbánja.«

A buzditó szavak bátorságot öntöttek a nőbe, és szakgatottan győnjö meg vétekeit:

— Husz éve már, hogy viselem a lelki kinokat, ennyi idő óta nem járultam a gyóntató atya elé. Iszonyu az én bűnöm, nem volt bátorságom elmondani, de most már eléggé megbűnhődtem érte s elmondom, hát ha én is részesülök az áldás szentségében. Fia! voltam, mikor szomszédunk fiát nagyon megszerettem. Közös volt a titkunk, örömiünk, bánatunk, de a sors megsokalta boldogságunkat, szívem választottja elhagyott, hogy pályáját folytathassa. Hogy bánatomat elűzzem, izgató rémregényeket olvastam s mikor egy szerelemtas leány csalódásáról olvastam, aki e miatti elkeseredésében megölte vetélytársnőjét, éppen akkor vettem hírül, hogy szerelmem tárgya engedett egy csábításnak.

— Miért halványul el tisztelendő ur! Talán rosszul van?

— Folytasd csak tovább!

— Iszonyu lelkifájdalom vett rajtam erőt. Elhagyott az ész, rabja lettem a csalódott szívnek, mely bosszúért szomjazott. Adjon kegyelmet — oh lelkiatyám — mentsen fel szörnyű bűnöm sulya alól, adja vissza lelkiismeretemet, melyet egy ártatlan leány erőszakos halála terhel.

A lelki atya elkéült, majd hirtelen összeesik, a hivek összefutnak s imádkoznak a halálkó mellett, a ki még csak annyit mondott: — »Én vagyok Balambér!« — meghalt!

Alig hallotta e szavakat a vezeklő nő, hogy két ember gyilkosa, lelke megtörtött, elméje el-sötétült.

Két halottat vittek ki a templomból, egyiket a temetőbe, a halottak országába, másikat az élő halottak sötét birodalmába

Keleti Ö. Lajos.

Neogrady urat bizonyára nem a haszon, de a nemes ambitio sarkalta, midőn a kép festését elfogadta. A festőművész még az esti vonattal elutazott Nyustyára, hogy egy téli tájképhez táj és színtanulmányt tegyen, s 23-án a déli vonattal Nyustyáról Budapestre utazott vissza.

Farsangi ünnepek.

Ma, 24-én lesz a farsang legzebb és legelőkelőbb bálja Előkelővé teszi a mulatságot, hogy a vármegye gentleman szellemében első egyesülete rendezte azt, előkelővé teszi az, hogy a bálanyai tisztet vármegyénk első asszonya: Hámos Lászlóné G. méltósága fogja vinni, s körülte lesz hivatva csoportosulni a társadalom színe java, eliteje, virága, mert vannak társadalmi összejövetelek, a melyeken való megjelenés nemcsak élvezet és szórakozás, hanem noblesse obligé.

Hölgyeink egy valóban elragadó kedvességű urhölgyet fognak patronusnőjüknek tisztelgetni, kinek nemes szárnyai alatt csak jól érezheti magát mindenki.

A hölgyek szórakoztatásáról azonfelül gondoskodik az atletikai club gardája és a gárda sok gavalér barátja.

Meg is vagyunk győződve, hogy az estén a jókedv mosolygó derüje fogja a termet uralni, s a kik ott lesznek egy feledhetlen szép emléket és mély sajnálkozást a meg nem jelentek felött fognak magukkal vinni.

A kapualja, lépcsőház és terem már teljes fényben pompázik. A budapesti híres Rumboldt cég a függönyök draperiák, faldíszek egész özönét hozta el Rimaszombába, hogy a »Három Rózsakopott nagytermét tündéres otthonná varázsolja át. A belépőt a meglepetés káprázata fogja elfogni, az eleganciával párosult fény, a lovagi szellemre emlékeztető harci jelvények nagy rajja, a harci lobogók, cimerek, pajzsok, kardok, buzogányok valóságos arzenál fognak alkotni. A bálanyai tribün kupolás trónusával, cimereivel, sátorával, délszaki virágaival méltó lesz az ünnep első asszonyához. Dícséret illeti a rendezőséget, hogy felfogta helyesen, mivel tartozik a társaságnak és saját önmaga jó hírnevének, midőn annyi buzgalommal, tapintattal, szakértelemmel készítette elő mindent a mai nap estéjére. Hölgyeink meg kiváló meglepetéseknek is ki lesznek téve. Ily meglepetés lesz a sok között az izléses táncrend.

Nem akarunk azonban mindent elarulni, hadd legyen a meglepetésnek fentartva az este.

Második nap.

Az athleta-báli ünnepeké másnap folytatást nyernek a főispáni estélyben. Ő méltóságai megragadták az alkalmat, hogy az athleta bál egybegyűjti az előkelő közönség színét, javát, hogy ezt a közönséget másnap egy kedélyes estélyen egybegyűjtsék.

Az estély a megyeház nagy termében fog lefolyni, s az ósók képei a jelenkor egy előkelő, de kedélyes társaságát fogják egybegyűlvé látni.

Az estély tánczelel is lesz egybekötve, a vendégek pedig a főispáni ház híres vendégszeretete fog várni.

Ez ünnepeké előestéjén üdvözöljük szék-városunkban a Főispáni családot, s az ünnepeké megindítóját, a gömörmezei athleta klubbot.

Jelmezbál Likéren.

A likéri tiszt-kaszinó egy minden tekintetben jól sikerült alarcos-jelmezbál rendezésével emelte már is szép hírnevét s gyarapította babérjainak számát.

Az élelmezési intézet díszterme 16-án este valóságos fényárban uszott. A belépésnél igézet szállta meg az embert a szebbnél-szebb maszkok látásakor. Jobbra, balra mind érdekesebbnél-érdekesebb alakzatok. Emitt egy czi-ányjósónő mond jóvendőt egy roccós urnak, ki bizonyosan csillagára gondol míg amott egy gigerli teszi a szépet, fitogatva gyűrűjét s melléje óriási gyémántját a szép őszi rózsának, a fényes hajnali csillagnak meg a szerény havasi gyopárnak. Egyik saroknál sétálva az alvilágból Mefiszto kerülgeti az éji tündért, meg egy csinos parasztleányt míg a másiksarokban egy clown neveteti meg a kis Pierrettet bohókás mozdulataival. Középen egy barát összetett kezekkel (mintha imádkoznék), hol egy, hol más oldalra néz, szemével kísérve Rothkähpent, az elzászi pórnőt és a pipacsot; midőn a közel mellette levő matröz a szép halász-nőt teszi kíváncsivá kiletének titokzatossága által. A frakkos urak s többi férfi jelmezesek egy része a szép cigány leány alakja körül csoportosulnak, más része pedig a tengerésznek és regatte herczig costumót nézve beszélgetnek s felakarják fedezni, vajjon kit rejthet szemök elől a fekete alarc? (bizonyosan a vízi tündrek öltöztek fel hajós ruhába), míg a cigány előtt egy tiroli kis lány rejtegeti arczát a mindenáron felismerni vágyó táncosa

előtt. Valóságos tündérországba képzelte az ember magát, a mesék világába, midőn így a jelmezese szépeken végig nézett. A multság lefolyásáról álljanak itt a következők: Az ünnepeké bevonulás 9 óra után volt. Ugyanis a női és férfi jelmezese külön-külön helyiségekben gyülekeztek, a honnan adott jelre, a cigány kíséretében, kiknek fejét comicus főveg fedte, vonultak be párosan a várakozó néző közönséggel félig telt táncsterembe. Itt a négyes véghangjai mellett csináltak különböző alakzatokat, ki-ki ügyelve magát fel nem ismerhetővé tenni, s mást felismerni. Egy félóra ismerkedés után kezdetét vette a tánc, az I-ső négyes, midőn a tánczosok szétosztották a tánczrendeket, mely állott egy igen szép virággal díszített legyezéből, középben kinyitható s bezárható zsaluval, melynek lapjain voltak a tánczosok nevei sorrendben. A négyes bevezése előtt három hőmbernek fölöltözött maszk jött be a terembe számtalan högolyókkal ellátva, mit a tánczolók között osztottak szét, s most egy hatalmas högolyozás vette kezdetét s ez a máris hullámzó kedélyhangulatot még inkább emelte. A négyes után csárdás, ezután egy rövid tour, majd a vacsora következett. Az általános demaszkirozás a négyes után lett kimondva, a midőn is igen érdekes meglepetések vártak az ismergető közönség részére. A felvonulás tömegesen történt, mégis meg éjjel fel is jött néhány érdekes új maszk s találgatásra adott alkalmat. Ki is lehet ez? A rendezőségek mindezt elkövetett a multság érdekében s több meglepetésről s felvonulásokról gondoskolt, a tourokat mind meglepetésekkel rendezte, hogy az estélyt annál érdekesebbé tegye s valóban ezen faradozást szép siker koronázta, a táncz a legnagyobb hévvel, hamasítatlan gömörriességgel egészen kivilagos-kiviradtig tartott s a bálnak utolsó akkordjai vasárnap délfél hangzottak el. Az egész idő alatt ezen multságoknak is, mint többnyire az összes likéri multságoknak, legjellemzőbb tulajdona volt a fesztelen nagy tánczkezd. Megjegyezzük még, hogy a négyeseket 26 pár tánczolta.

Bevétel volt 128 frt., ebből felülfizetés 26 frt. Felülfizettek: Dr. Loisch Ede úr 10 frt, Schmidt Bernát úr 4 frt, Knöppler Károly úr 3 frt, Bihary Gyula és Rasztoczky Pál urak pr. 2 frt. Bothár Gyula, özv. Reguly Pálné, ifj. Roth Lajos, Okolicsányi János és Okolicsányi Gusztáv urak 1—1 frt.

A multságon ott voltak: Benkár Pálné cigány jósónő, Birnstingel Aurélné tengerész-nő, Birnstingel Cornelia k. a. éji tündér (Jolsva), Bodár Paula k. a. pipacs (Jolsva), Bothár Gyuláné halász-nő (Tiszolcz), Glózer Jánosné, Glózer Ilonka k. a. magyar parasztleány, Kubinyi Ferenczné, Kubinyi Kálmáné, Kubinyi Pálné, Kubinyi Jolánka k. a. (Czövegvalu), Madarassy Anna k. a. cigányleány (Szihla), Mirka Károlyné elzászi pórnő (Rimabánya), özv. Reguly Pálné, Rösch Frigyesné hajnali csillag, Dr. Sailer Károlyné tengerész-nő, özv. Schmidt Ágostonné, Schmidt Margitka k. a. őszi rózsá, Schmidt Mariska k. a. pierrette, Schmeisz Jánosné, (Rothkähpen), Somogyi Lajosné regatte, Svehla Margitka k. a. (Brezhobánya) havasi gyopár, Vashegyi Józsefné (Jolsva) és mások

Carnival herczeg.

Törvény az iszákosságról.

Minő szomorú és sötét képei a társadalmi nyomoruságnak kínálkoznak tollunk alá. Valahány gaztett vagy társadalmi szerencsétlenség remítette az embereket, azoknak közös forrása az alkohol volt. Szelid emberekből bestiákat, hajlékony kedélyekből kötekedő rabbiátusokat formált a bszuállás e sötét démona: az alkohol Bünkrónikáink mennyire meglennének fosztva a borzalmastól, ha a társadalmi nyomornak, ez öldökölő réme ismeretlen volna. És bent a családi drámák ki nem pattanó helyein, mennyi szenvedő nem töltött keserű könyvet, ha az alkohol büzös mámora a családi fészekbe nem terjeng. Talán a szánandó puperismus sem mutatkoznék olyan kétségbejött módon, ha a testet és szellemet megölő alkoholt nem kívánna áldozatának vagyoni elzüllesztés is.

Mindezeknél fogva a társadalom filantróp-jainak mindenkor kötelessége lesz, az emberiség e démon ellen minél erőlyesebb határozást venni.

Azt sejtjük, hogy Magyarország se nélkülözheti azt a törvényt, melyet éppen a múlt év végén tárgyaltak Ausztriában.

Ez a törvény a szociális bajok edőszerese és egész szellemét a modern humanismus szelleme lengi át.

Érdemes intézkedéseiből némelyeket figyelembe venni.

Mindenekelőtt határozottan kifejezve korlátoztatik a falvakban a csapszékek száma.

Szombat délutántól vasárnap délig a csapszékek zárva tartandók. (Mily derék, mily bölcs intézkedés. Így szoktatja az iszákos könyelmű

embert a törvény, hogy keresményét csakugyan haza is vigye).

A mámoros embernek italt kimérni nem lehet. A megrészegetett embereket egy korcsmárosnak szeretettel üzött gyakorlati szerint nem szabad kilöknöni, hanem a korcsmárosnak kell az illetőt hazavezetnie, avagy szállíttatnia.

Es mindezen intézkedések büntető szankcióival is nagy részben elláttak. Nevezetesen az előbb bemutatott szakaszok ellen vétő, egy hónaptól egy évig terjedhető fogsággal és megfelelő pénzbírsággal sújtatik, természetesen fenyegétvén őt az a veszély is, hogy italmérsi engedélyét el fogja veszíteni. A törvény ezen védelme nem csak a vendéglőre terjed, hanem intézkedés foglaltatik azokra is, a kik részegesek. És pedig: a ki egy éven belül háromszor részegségbe esik, az három naptól egy hónapig terjedhető fogsággal büntethető. Ismétlődés esetén a büntetés egy évre is kiszabható.

Intézkedések és pedig nem afféle körösi szenteltvíz-félék, mint nálunk, történnek arra is, hogy korcsmahittel a pálinkamérő vissza ne élhesen.

Latni való mindezekből, hogy az osztrak törvényhozás a maga dolgát komolyan veszi és bizton vehető. Ausztriában az alkohol-ügyasztás jövőben nem lesz oly nagy.

Természetesen mindazok, a kiket fiskális szempontok vezetnek, az államban az egyén szabad rendelkezési jogát latják veszélyeztetve, hiszen minden véleménynek lehet valami szép és tetszetős jelszót adni. Előttünk azonban merőben másodrendű, hogy a szeszmonopolium néhány millióskával kevesebb jövedelmet biztosít, és igen is teljes emberszeretettel korlátozni kívánjuk az egyén szabad rendelkezési jogát, ha e joggal oly rettenetesen nemzet, társadalom és ember kárára vissza lehet élni.

Talán alig van társadalmi bajaink között égetőbb és fontosabb, mint ez, azért kiváló figyelemmel fogjuk kísérni, hogy az osztrákokat kövejjük-e szintén oly állami intézkedésekkel, melyeket a modern humanizmus szelleme leng át?

Ez szükséges, mikor templom és iskola eredménytelenül harezolnak az emberiséget degeneráló alkohol ellen.

H I R E K.

— A királyi hazat nagy veszteség érte. A Habburg-ház nesztorja, Ö felsége, Ferencz József legelső katonája, Albrecht főherceg, február 18-án délután 1 órakor hosszú szenvedés után meghalt Arcóban. Albrecht főherceggel a közös hadsereg egyik legvitézebb katonája hunyt el. Tüzérségünk középületén fekete lobogó hirdeti a gyászt.

— A polgári olvasókör f. hó 17-én tartotta évi rendes közgyűlését a tagok élénk részvétele mellett. A Szabó Lajos által szerkesztett évi jelentés általános tetszésre talált s Benyo Béla indítványára a közgyűlés a derek jegyzőnek köszönetet szavazott. A lelépő tisztikart újból megválasztották. A közgyűlésen szóba jött az is, hogy az olvasókör 100.000 drb ingyen tégláért folyamodott, a város azonban csak 70.000 drb téglát adott, azt is kedvezményes ár mellett. Kérdés tétetett, vajjon a polgári olvasókör köszönetet mondjon-e ezért. Dr. Cziher Miksa indítványa a napirendre terést ajánlotta, mert a polgári olvasókört a város polgárai alkotják s nem méltányos, hogy a város polgárainak megbízottai egy polgári intézménnyel szemben ity mostohán járnak el. Lőrinczy György ellenzi ez indítványt, mert az eljárás hasonlítana — bár bocsánatot ker a hasonlatért. — ha valaki almizsnát káp, s azzal meg nem elégedve, visszalökné. Kéfi a köszönet kifejezését, mire az határozatba is ment. Hogy valamiért köszönetet mondjunk-e vagy sem, szerintünk ez nem a koldu megalázkodás, hanem az udvariasság dolga, do az már más lapra tartozik, vajjon nem lett volna e méltóbb a városhoz, hogy komolyabban támogasson egy polgári intézményt.

— A közigazgatási bizottság legutolsó ülésében foglalkozott a dobsinai favétel ügyével, mi azonban mindaddig nem foglalkozunk ezen ügygyel, míg az a hatóságok előtt végérvényesen befejezve nem leend, mert megvagyunk győződve, hogy az eljárás az igazságnak, törvénynek, tisztesség és becsületnek megfelelőleg fog lefolytatattatni, s e megnyugvásban csak nevelésesnek tartjuk a folytonos hírlapi alarmrozást.

— **Jegyzői vizsga.** A gömör-vármegyei községi körjegyzői szigorú bizottság f. hó 16-án ülést tartott, tagjai voltak: Bornemisza László alispán, Netkovszky Adolf kir. pénzügyigazgató, Szentmihály Gyula főszámvevő, Abonyi Pál m. tiszti főügyész, Szakall Vincze árvászeki elnök, Pazar Gusztáv nyustyai és Záhonyi János s. gö-

mői körjegyző. Vizsgára jelentkeztek: Gölniczky Gyula helpai, Kajaba Árpád pohorellai, Fridrik Barna pelsüci segédjegyzők és Krik Gyula nyustyai aljegyző, kik közül az első három — egyhangulag — az utóbbi szótöbbséggel képesített a község jegyzői hivatal ellátására.

— **Válasz.** Dr. Krausz Gyula urnak. A »Gömör-Kishont« legutóbbi számában közzétett nyilatkozatára válaszul az, hogy fentartott közleményeink felülbíralására őt illetékesnek nem ismerjük el, s úgy véljük, hogy vannak helyzetek, a melyek közt a legjobb jelszó: »lauffen lassen«.

† **Hajcsi Sándor.** A körlehelten mulandóság ismét a nemesek közül egyet ragadott el körünkől, s hozott nyomába széles körű, mély bánatot. Hajcsi Sándor is ama férfiak közé tartozott, kik nem elégedtek meg a saját egyéni ezél beöltésével, hanem a társadalom kiváló munkásai is igyekeznek lenni, kik a közjó javára dolgoznak és alkotásaikban holtuk után is élnek, szellemük átszármatzott kincseivel örökké élnek. És az ilyen férfit sirva gyászolja nemcsak a család, kinek lelke, mindene volt, koporsóját zokogva állják körül nemesak vérei, gyászba borultán állják körül tetemé nemesak barátai és tisztelői, hanem gyászt ölt a társadalom is, s gyászában imponálólag lépnek fel mindazon elemek, amelyek működéseinek gyümölcseit élvezték. Hajcsi Sándor pedig mindenütt ott volt az első között, hol a haza, az egyház s városa érdekeiről, fejlődéséről volt szó, hol a kultúra tehetséges bajnokokra támaszkodott s ott volt különösen a nevelés és tanítás rögs útján tessel és magas szellemmel és pályáján nemesak oktató, hanem irányító vezéresillag is volt, kiert tanítványai rajongtak, a kin szeretettel csüngtek az iskola padjai közt, és ki iránt a szeretetet megőrizték künn a nagy világ küzdő terén. A rozsnói ág. ev. főgymnasium tanári kara külön gyászjelentésben bucsúzik drága halottjától, ki a kimagasló szellemi tulajdonokkal bíró tanférfi közhasznú, önzetlen tevékenységét majd egy félszázadon át áldásteljesen a nevelésnek és a köznék szentelte. A társadalom osztatlan részvéte enyhítse a mélyen sújtott család bánatát. A család a következő gyászjelentést bocsátotta ki: özv. Hajcsi Sándorné szül. Pelech Honorata és gyermekei: Kornélia, György nejjével szül. Schlosser Emmával s Rózsika leányával. Anna ferjével, Schuber Matyással s Gyula, Ilonka, Anna gyermekeivel, Sándor és Barna fájdalommal jelentik, hogy férje, illetőleg atyjuk s nagyatyjuk Hajcsi Sándor f. hó 13-án, életének 69-ik, házasságának 39-ik évében jobblétre szenderült. A boldogultnak hült tetemét e hó 15-én délután fél 3 órakor fogják az ág. ev. hitv. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyezetteti. Béke hamvaira!

— **A nagy-rócei műkedvelő társulat** folyó év február hó 26-án Nagyróczen a vendéglő nagytermében a polgári iskola javára jótékony-célú, zártkörű műestélyt rendez. A műestély sorrendje: 1. Felolvasás, tartja Dancsházy Gusztáv. »Oh azok a nők!« Monolog, előadja Makfalvi Ferencz. 3. »Éji látogatás« Gyulai Páltól. »Melodráma« Szavalja Bárdossy Etelka, zongorán kíséri: Pepich Ella. 4. »Hat-hetes menyecske« Monolog előadja: Stefancsik Adél. 5. Terzett Haydn: »Teremtés« című oratoriumából. Zongora kísérettel Éneklők: Mihalik Margit, Vietorisz Etelka és Makfalvi Ferencz. 6. »Mézes hetek után« Dialog, előadják: Mihalik Margit és Wirker István. 7. »Magyar népdalok« Előadja: a műkedvelő zenekar: Dr. Krecs Gyula, Dr. Hozáczky Ferencz, ifj. Flentisz Endre, Nagy Lajos, Bokor János. 8. »A fonóban« Énekes élőkép. Közreműködnek: Tóth Kálmán, Láhner Györgyné, Papszász Mariska, Latinák Viki, Mihalik Margit, Berger Istvánka, Bárdossy Etelka, Szecskay Valika, Pour Mariska, Kochen Olga, Vietorisz Etelka, Pepich Ella, Pepich Angela, Reiss Valéria, Láhner György, Nagy Lajos, Dr. Vieszt Károly. Halasi Kálmán, Makfalvi Ferencz, Wirker I. Kezdeté 8 órakor. Előadás után zártkörű tánc-estély. A műestély iránt általános az érdeklődés.

— **Gyászhir.** Nehrer Matyas f. hó 12. Rozsnón jobb létre szenderült. Az elhunyt egy igazán patriarchalis alak, igazi patricius is volt, kit a munka és erény tiszteltte és gazdaggá tett. E mellett szeretetreméltó egyénisége közkedveltséget biztosított neki s széles nagy vidéken volt ő sok-sok embernek réz kapocs nélkül is szeretett bácsija. Elhunyt mély, általános gyászt keltett. A család a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Alulírottak, a számos rokonság nevében is mély fájdalommal tudatjuk, hogy felejt-herlen, szeretett édesatyánk, ipa, illetőleg testvér és sógorunk Nehrer Matyas, életének 70-ik évében, rövid szenvedés után f. hó 12-én esteli fél 6 órakor jobb létre szenderült. A megboldogultnak hült tetemét e hó 15-én, pénteken délután 4 órakor fogják az ág. hitv. ev. egyház szertartása szerint a helybeli sirkertben örök

nyugalomra helyezetteti. Rozsnó, 1895 február hó 12-én. Áldott legyen emlékezete! Nehrer László, Nehrer Gyula, mint fiai. Nehrer Lászlóné, szül. Markó Irén, mint menyé. Sárkány Pálné, szül. Nehrer Emilia, mint nővére. Sárkány Pál, Fekethe Nándor, Fekethe Nándorné, szül. Keessy Eleonóra, mint sógorai és sógoronje.

— **Szópen sikerült táncmulatságot** rendezett folyó hó 10-én a serkei dalegylet, meszeszerű olcsó belépti díjakat szabván meg férfiaknak 60 krt, nőknek 20 krt, s ezen összezen még jó »bári« borral is ellátta vendégeit. Ilyen kedvező feltételek mellett nem csoda, ha zsufolásig megtelt Fáy Barnabás urnak a falu közepén ez idő szerint üresen álló bérházának 4 szobája. A kezdetől végig uralgott fesztelen jó kedvet a dalegylet hazafias dalai s szebbnél-szebb pohárköszöntők szakították félbe. Az estély fényes erkölcsi sikere mellett bevétel volt 60 frt, kiadás 35 frt, maradvány 25 frt, mely összeg a kitűzött jótékonycélra, a templom-javítás költségeinek részbeni fedezésére fordították. Ez alkalommal felülfizettek: Grosszman Dániel 1 trt, Szabó Gyula lelkesz ur 40 krt, Botnyik János 60 krt, Szonti Pál 40 krt, Müller Iván 40 krt, Torma András 40 krt, Stolz Sándor 40 krt, Ádám Jánosné 30 krt, Voros János, Bóna János 20—20 krt, Bódi Pál 60 krt, Moravcsik József, Fudelia Sándor, Nagy József 20—20 krt, Básti Andor 40 krt, Gál András 20 krt akik, valamint nagyságos Fáy Barnabás úr, ki tágas bérházát kegyes volt átengedni, fogadják a dalegylet hálás köszönetét. — A dalegylet nevében Sz. Tóth János pénztárnak.

— **Tagadhatatlan,** hogy a »Képes Családi Lapok« a legelterjedtebb szépirodalmi lap. Már tizenhét év óta folyton a családok barátja, tanácsadója és szórakoztatója volt és marad. Elterjedését bizonyítja, hogy Magyarországon nincs kisebb vagy nagyobb helység, hová a »Képes Családi Lapok«-at ne röpitene a posta, sőt a külföld sok városába, valamint Amerika több helyére is jár. És mindenütt örömmel várt vendég. Mindenki feltalálja benne az izléséhez és kedvéhez mért elbeszélést, költeményt, regényt, divat-tudósítást, ismeretterjesztő és orvosi cikket. A 4. számba újból egy sereg jeles író küldte be művét, nevezetesen: Beniczky Bajza Lenke, Prém József, Tolnay Lajos, Csöregh Gyula, Mézáros Sándor, Rudnyánszky Gyula, Horváth Sándor, Miskolczi Henrik és V. Gaál Karolina. A »Képes Családi Lapok« előfizetési ára: egész évre 6 frt, felévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal Budapest, V., Vadász utca 14. saját házában.

— **A mezőrendőrségi új törvény végrehajtása** ügyében országzertte folytak az előkészületek az egyes szolgabírói hivataloknál. Az eljáró bizottságoknak nehéz feladat jutott osztályrészül, mert a községek egyike-másika bizalmatlanul néz az új intézkedések elébe.

— **A kendertermelés apostolai** Batthyány Béla gróf abból indulva ki, hogy a jól sikerült kendertermelés haszna kétszeresen felülmúlja a buzatermés hasznát, lépéseket tett, hogy Fehérmegye agráriusait a kenderrel megbarátkoztassa. Polgárdin ugyanis nagy kidolgozó-telepet létesít. Hasonló ügyben fárad, br. Szentkereszt Béla nagybirtokos is, a ki most Háromszékmegyébe, hogy a kendertermelésnek híveket szerezzen és a megye területen az országos kender- és lentermelő részvénytársasággal gyárat állítasson.

— **A farsangban sok házasság-köttetik.** Nem az égben, de a mint illik a földön és így nem veszik rossz néven szép és bájos olvasóink, ha egy házasságra vonatkozó bon-motot szövének lapunk keretébe. Ez a rövid kis adoma úgy az ifjút, mint a leányt, de még a modern apát is jellemzik — Bajcsai Jancsi a kezdet kéri kis leányom — mondja a papa, megsimogatva a leánykája fejét, — de én helmi reménnyel nem igen biztattam. Miért papa? Mert, úgy látom, csak azért akar téged nőül venni, hogy apád pénzével kifizesse az adósságát. Oh csalódol papa, Jancsi engem csakis tiszta merő szerelemből akar elvenni s eszeágában sincs, hogy az adósságát kifizesse!

— **Szürke köpönyeges bakák.** A közös hadügyminiszter tudvalevőleg már tavaly tervbe vette, hogy a közös hadsereg legénységének barna köpönyegeit szürkével cseréli föl, melyek harcászati szempontból is előnyösebbek, azokivül jobban ellenállnak a pornak és az esőnek. A szürke köpönyegeket előbb kipróbáltatta s miután azok teljesen kiállták a próbát, most az egész hadsereget ilyenekkel látják el egyelőre lassankint. A budapesti hadtestparancsnoksághoz meg is érkezett már a hadügyminiszter erre vonatkozó utasítása.

— **Tréfás vőlegény.** Csakugyan olyan tréfás ember a te vőlegényed? Oh nagyon! Szinte attól tartok, hogy az eljegyzésünket is tréfának veszi.

— **Hogyan utasítják Prágában a magyar embert a »Dávid-Tea« használatára, szolgáljon az alábbi utmutatásul: Készítési utasítás: Vesszünk az ezen tea a hány ötvál ujjnak venni tudjunk, es epen anyi hydey a hány kelcsinalbi, 10—15 perc-utan hosszu földni, azutan a tisztá tea fél pohárot vesszünk korán és későn, csak tessék nem nagy meby csak kevesen meby inni.**

— **Szerbiai viszonyokat ismertető művet irt Kohn Vilmos, a magyar kereskedelmi muzeum belgrádi képviselőségének tisztviselője. E mű, melynek czime: »Serbien in geo-Anografisch adminisztrativ-volkswirtschaftlich und Commerzieller Hinsicht, dessen Industrie-, Zoll-, Finanz-Verkehrs-Justiz und Heerwesen. Mit einer detaillirten Beschreibung sämtlicher grösseren Handelsplätze.« Kereskedőknek és iparosok a miskolci kereskedelmi és iparkamara ajánlja. Ára 4 frt s megrendelhető Belgrádban a szerzőnél.**

— **Építkezési árlejtés. A hevesi kir. járás-bíróság helyiségeinek kibővítése s helyreállítása, egy új fogház épülete felépítése iránt 24125 frt 13 kr. költséggel, folyó évi márczius 6-án délelőtt 10 órakor írásbeli zárt ajánlati tárgyalás fog ez egri kir. törvényszéknél tartatni. Ajánlatok csak f. évi márczius 5-én délután 5 óráig fogadtatnak el, miről a miskolci kereskedelmi és iparkamara az érdekelteket értesíti.**

NYILTTÉR.

„KARAVÁN“

legfelsőbb helyen engedélyezett

orosz tea-kivitel társulat
Moszkvában.

Magyarországi telepe:

Budapest, Arany-János-utca 30. szám.

Ausztriai telepe:

Bécs, Lobkowitzplatz 3.

Teánk, mely budapesti telepünk rövid fennállása óta, már oly közkedveltségnek és általános elterjedésnek örvend és mely a bécsi néptáplálási kiállításon a nagy arany éremmel lett kitüntetve, B u d a p e s t e n valamint az egész országban majdnem minden előkelő fűszer-, csemege-, teakereskedésben és droguistánál kapható

Az orosz hivatalos vámszállagot és védjegyünket, melylyel eredeti csomagjaink és izléses pléhdobozaink el vannak látva, különös figyelembe ajánljuk.

Augusztus 15-ike óta csak új termékű teát hozunk forgalomba.

Főraktár Rimaszombatban:

Bródy Bertalannál.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Rimaszécsi járás főszolgabírájától.

636—I. 1895.

Árverési hirdetés.

Gömörmege tek. közigazgatási erdészeti bizottságának 73—895. számú határozatával Détér község volt urbéres közönsége tulajdonát képező s a rimaszombati m. kir. központi erdő-gondnokság által mintegy 495. kataszteri hold terjedelemlnek talált s az egész területen 0.7 zárlatu, 0.9 részben 50—80 éves, bükkös és 0.1 részben 80—100 éves tölgyes, szórványosan cserfakból álló, mintegy 3960. m² mennyiségűnek talált és 3960 frt értékre becsült erdőterületen levő faállomány nyilvános árverésen való eladása rendeltetvén el. Ezen árverés megtartására határidőül 1895. évi márczius hó 19. napjának d. e. 10 órája Détér községéhezhoz kitűzetik

Árverési feltételek:

1. Kikiáltási ár 3960 frt, melynek el nem érése esetén fokozatosan leszállított kikiáltási ár melletti ajánlatok is elfogadtatnak.

2. A kihasználandó erdőnek határvonalai a kezelő m. kir. erdőtiszt által a természetben kijelölendők lesznek.

3. A kihasználás a megkezdéstől számított második év végével teljesen befejezendő, mely idő alatt a termelt anyagok az erdőből kiszállítandók, megjegyeztetvén, hogy a kihasználás csak akkor veheti kezdetét, ha volt urbéresek által az özv. Bíró Bertalannától megvásárolni szándékolt legelő-terület megvétele iránt az adás-vevési szerződés jogérvényesen megkötötték.

4. Kihasználás alkalmával a nem használható fiatal fácskák és tuskók is tőből kivágandók és az összes fatömeg az erdőből a kihasználás megkezdését követő év végéig kiszállítandó.

5. A fa döntés és szállítás által megrongált vagy megsemmisített határjelek és mérési pontok a kihasználó által saját költségén azonnal jókarba hozandók.

6. A vételár az árverés után egész összegben az árverést vezető kiküldött tisztviselő kezeihez egyszerre lefizetendő.

7. Árverők által az árverés kezdete előtt, a kikiáltási árnak megfelelő 10% bánatpénz az árverést vezető szolgabíró kezeihez fizetendő. Az árverés után vevő bánatpénze a vételárba tudatik, a többi árverelőnek pedig visszaadatik.

7. Vevő a kihasználás folytán az általa, illetve munkásai vagy fuvarosai által okozott mindennemű károkért teljes felelősséget vállalni köteles.

F e l e d, 1895. február 14

Főszolgabíró helyett:

Gróf Almássy,
szolgabíró.

210—1895. M.

Hirdetés.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium az 1895. évi február hó 8-án 92795—1894. szám alatt kelt rendeletével a Tiszolcz-Poprádi mth közut 1895. évi fentartásához szükséges kavics anyagnak szállítását 4906 frt 01 kr. összeg erejéig engedélyezte

A fentemlített fedanyag-szállítás fogantatásának biztosítása céljából az 1895. évi márczius hó 4-ik napjának délelőtt 10 órájára a gömörmegei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi fedanyag szállítás végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt írásos ajánlataikat és felosztási kimutatásokat a kitűzött nap délelőtt 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó felosztási kimutatás és kőminták, részletes szállítási feltételek, a szerződési ajánlati és felosztási kimutatási minták a nevezett magyar kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők, illetve átvehetők.

Megjegyeztetik, hogy az írásos ajánlatok mellékletét képező felosztási kimutatásokban az ajánlott egység árak a kimutatás 10-ik rovatában arabs számokkal és a 12. rovatban betűkkel világosan kiirandók.

Kelt Rimaszombatban, 1895. évi február hó 15-én.

J u r a s k o,
kir. főmérnök.

392

1895 P. szám.

Hirdetés.

A rimaszombati kir. törvényszék közönségesen teszi, hogy a m. kir. államvasutak Putnoki állomásának kibővítése iránti kisajátítási ügyében, a Putnok város határában fekvő, s a putnoki 710. 190. 687. 932. és 673. számú tlvjben 1032. 1031. 1030/b. 1030/a. és 1029. hrszámú, Klein Jakab, Tábori Magdolna, dr. Gescheit József, Gescheit Zoltán, Turcsányi Antal és neje Groman Mária tulajdonát képező, a betervezett tervrajzban és kisajátítási iratokban megjelölt ingatlanságra nézve a kártalanítási eljárás megkezdési határidejeül az 1895. évi február hó 18-ik napjának délelőtt 10 óráját tűzte ki Putnok város közházánál, amely határnapra és időre az összes érdekeltek oly figyelmeztetéssel idézetnek meg, hogy elmaradásuk a kártalanítás fölötti érdemleges határozat meghozatalát nem fogja gátolni.

Rimaszombtatban, a kir. törvényszéknél, 1895. évi január hó 30-ik napján.

H a m a t i á r,
k. t. jegyző

K u b i n y i A l a d á r,
k. t. elnök.

Kereskedelemügyi m. kir. Miniszter.

5986. — I. B. 1895.

Versenytárgyalási hirdetés.

A Gömörvármegye területén átvonuló budapest-vác-kassai állami közuton levő 129. sz. boltozott köhid kibővítése, valamint a 130. sz. Sajó-híd alépítményi es ezzel kapcsolatos munkáinak biz'osítása iránt f. évi márczius hó 9-ik napjának déli 12 órakor a kereskedelemügyi miniszterium I—B szakosztályának helyiségében, valamint a rimaszombati államépítészeti hivatalnál zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Az 5265 frt 61 kr. vagyis ötezerkétszázhatvanöt forint 61 kr. erejéig engedélyezett összeg után számítandó és az általános feltételekben megszabott 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok a kitűzött időpontig vagy a nevezett államépítészeti hivatalnál vagy a vezetésem alatt álló miniszterium segédhivatali igazgatóságánál nyújtandók be. A későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban levő munkákra vonatkozó műszaki művelet, általános feltételek és részletes határozatok a nevezett államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Budapest, 1895. február 15.

Kereskedelemügyi m. kir. miniszterium.

Várgedei körjegyzőtől.

801—1894.

Hirdetés.

A várgedei körjegyzőség részéről ezenel közhírré tételik, miszerint Kisgömöri község tulajdonát képező

vadászati jog

folyó évi márczius hó 5-én délelőtti 10 órakor Kisgömöri község bírása házánál hat egymásután következő évre haszonbérbe fog adatni.

Várgede, 1895 február 13.

G y ö r y F r i g y e s,
körjegyző.

Hirdetés.

Nyolcz lóra való kő-istálló, kő-csürrrel együtt, egy vagy több évre kiadó. Értekezhetni a tulajdonos: **Majomy Józseffel** Szijgyártó utca 44. szám alatt.

Egy hat octávás

kijátszott zongora

lakváltozás végett

Molnár Alajos

farakas-zsaluzsányi tanítónál

j u t á n y o s á r o n e l a d ó.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Több ízben kintüntetett

Eszterházy

Cognacot

tiszteit vevőimnek a legjobban ajánlom

Heksch Bertalan

Rimaszombat.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX